

AZIATISCHE KOOPLUST

Invesco blijkt ook een goede betaler te zijn geweest. Zowel aan Rabobank als aan ABN Amro betaalde het fondshuis 1,42 procent als zij het Invesco Asia Consumer Demand fonds verkochten aan hun klanten. Met het inspelen op de Aziatische consument verdienen de grootbanken zelfs meer dan Invesco zelf. Het fondshuis sluisde 1,42 procent door naar de distributeurs vanuit de ontvangen 2,25 procent aan managementfee die beleggers in het fonds jaarlijks betaalden voor het beheer van het fonds. De nieuwe fondsklasse heeft een significant lagere managementfee: 0,75 procent.

WATER

Een beleggingsthema voor de echte fijnproever misschien, maar het waterfonds van Pictet is zeker geen onbekende in Nederland. Het fonds heeft altijd veel reclame gemaakt in ons land. De verkoop van het Pictet Water-fonds heeft vermogensbeheerders en banken geen windeieren gelegd. Afhankelijk van de fondsklasse leverde de verkoop van het fonds Rabobank en ABN Amro bijvoorbeeld zo'n 0,8 procent tot 1,36 procent per jaar op.

5 NIEUWE INITIATIEVEN

Behalve in de fondsin-
dustrie verandert ook
veel in de dienstverlening. Voor de
kleinere beleggers zijn de banken
met kostenefficiënte oplossingen
gekomen waarbij zij zelf niet al
te veel risico lopen. Diensten met
voorbeeldportefeuilles of mo-
dellen waarmee klanten zelf het
vermogensbeheer kunnen gaan
doen. De eigen verantwoordelijk-
heid van de Nederlandse belegger
neemt daarmee toe. Dat is voor
veel mensen prettig, maar je moet
wel weten wat je doet.

Doe-het-zelf-vermogensbe-

heer is eigenlijk een tussenvorm van execution only en advies. Het zijn websites en platforms waarop beleggers zelf kunnen uitvinden welk profiel bij hen past en met welke portefeuille zij hun doelstellingen kunnen bereiken. De grote banken hebben hun websites voorzien van nog meer tools en hulpmiddelen, miljonairsbank Van Lanschot kwam met een speciaal platform voor mindervermogens, Evi (zie *Effect* 1), fondshuizen lanceren hun eigen websites waarmee zij zich direct openstellen voor particuliere beleggers. De tussenpersoon voorbij. Een recent gelanceerd platform is FitVermogen, een *execution only*-platform voor de ING-beleggingsfondsen.

DE SLOTSOM

Op basis van gegevens die de banken en fondsbeheerders vrijgeven valt vast te stellen dat de beheervergoeding voor veel, met name actieve, beleggingsfondsen omlaaggaat. Een lagere managementfee is echter niet hetzelfde als een lagere TER, de Total Expense Ratio, een percentage waarin het merendeel van de kosten die fondsbeleggers betalen vervat zit. In de TER zitten ook andere kosten, zoals kosten voor marketing, administratie en toezicht. Het is de vraag wat daar de komende jaren mee gaat gebeuren. Nu er niet meer met aanbrengrprovisies mag worden gewerkt, zullen fondsen en fondshuizen op een andere manier onder de aandacht bij klanten moeten zien te komen. Als dat gebeurt door het reclamebudget op te schroeven, zal de TER weer snel oplopen. Iets om in de gaten te houden.

Eerdere artikelen over de gevolgen van het provisieverbod:

'Beleggen wordt anders bij de grote drie' - over de gevolgen voor doe-het-zelf-beleggers: veb.net/zelfbeleggen

'Voorlopig geen lagere kosten voor beleggers' - over advies en beheer: veb.net/beheeradvies

SHELL'S TWEDE JAARVERSLAG

door Paul Frentrop

Op 16 juni 1890 was de oprichtingsakte voor NV Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Exploitatie van Petroleumbronnen in Nederlandsch-Indië gepasseerd voor notaris J.C.G. Pollones te Amsterdam, met een geplaatst kapitaal van 1,3 miljoen gulden. Uit het tweede verslag, dat over 1891, blijkt dat er zich al meteen strubbelingen in de top voor hadden gedaan. "Met zeer veel leedwezen en na rijpe overweging" was het bestuur "verplicht geweest" een directeur te ontslaan.

De beweegredenen voor het ontslag werden in die tijd duidelijk verwoord: "De directie en de Raad van Commissarissen erkennen dat het den Heer Stutterheim niet aan ijver ten behoeve onzer onderneming ontbroken heeft, doch dat zijn ontslag uitsluitend een gevolg is van gebleken ongeschiktheid. Gaarne wordt dan ook verklaard, dat de bewoordingen waarin hij van zijn functie is ontheven verklaard volstrekt niet de bedoeling hadden, om een blaam te werpen op zijn karakter of gedragingen, in één woord op de morele zijde van zijn beheer."

Kortom, Stutterheim had wel z'n best gedaan en hij was een nette vent, maar kón het gewoon niet. Kom vandaag de dag maar eens om zo'n verklaring. Als zijn vervanger werd de heer J.B.A. Kessler naar Sumatra gezonden "ten einde het beheer over te nemen, en den arbeid in het goede spoor te brengen." Kessler had sinds 1876 in Nederlands-Indië gewerkt en was in 1888 naar Europa teruggekeerd om herstel van zijn gezondheid te zoeken. Bij de oprichting van 'de Koninklijke' – waar zijn schoonvader commissaris was – had hij een baan als administrateur afgeslagen. Maar nu de onderneming in de penarie zat, kreeg hij de toezegging dat hij tot directeur benoemd zou worden als hij erin zou slagen om de productie weer op gang te brengen.

In wat tegenwoordig de risicoparagraaf zou heten, lezen we dat Kessler beschietingen moest weerstaan, maar: "Gelukkig deinsden de vijandelijke benden voor het vuur der uit vijftig man bestaande bezetting terug en werd de onderneming voor vernieling bespaard, terwijl het verlies van menschenlevens zich tot drie inlandse werklieden bepaalde." De evaluatie was helder: "De gunstige meening, welke de Directeur en de Raad van Commissarissen omtrent de bekwaamheid en den ijver van den Heer Kessler hadden, werd overtroffen door de resultaten van diens arbeid. Aan den Heer Kessler is een groot deel van het succes, waarop onze Maatschappij thans bogen mag, te danken."

Integrale verslaggeving, waarbij ondernemingen ook niet-financiële informatie verstrekken, raakt in de mode, maar is niet helemaal nieuw, zo leert deze geschiedenis.